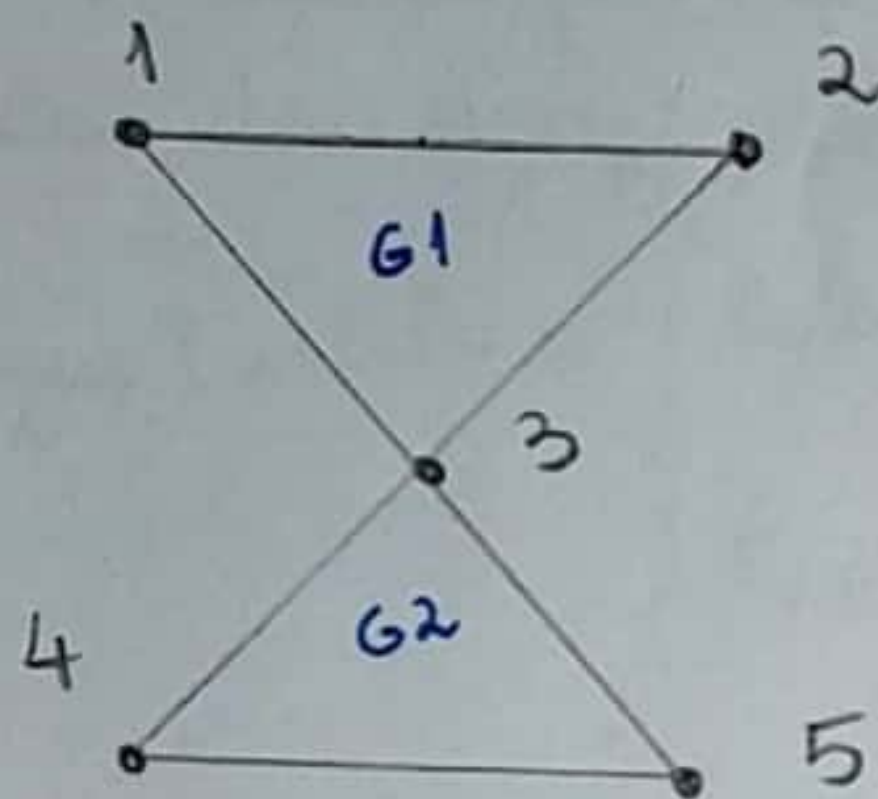

README

Pentru găsirea unei transformări polinomiale T , a problemei kBligue am considerat că într-un graf complet, toate nodurile sunt unite prin muchii.

Adică :

Correspondența fiecărei muchii avem relația de implicație logică - $x_1 \rightarrow x_2$ a cărei tabelă de adevăr este :

x_1	x_2	$x_1 \rightarrow x_2$
0	0	1
0	1	1
1	0	0
1	1	1

$$x_1 \rightarrow x_2 \Leftrightarrow \sim x_1 \vee x_2$$

Asadar funcția polinomială corespunzătoare unei muchii din graf este $\sim x_1 \vee x_2$ și pentru graful G_1 , funcția polinomială este :

$$G = (\sim x_1 \vee x_2) \wedge (\sim x_2 \vee x_3) \wedge (\sim x_1 \vee x_3)$$

G verifică valoarea true pentru $x_1 = F$, $x_2 = T$, $x_3 = T$

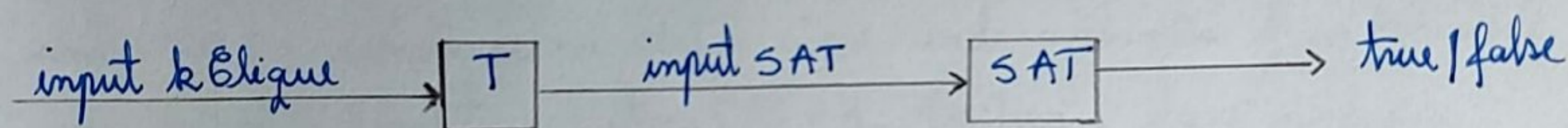
Pentru generarea cluzelor am considerat condițiile de existență a muchiilor (relația de implicație) și am construit polinomul doar în cazurile în care kBligue întoarce "True".

k -Eliques este în NP așa că poate fi redusă la SAT folosind spațiu logaritm. k -Eliques este în P pentru fiecare k fixat deci ar trebui să existe o reducere eficientă

Considerăm funcția `bool is-clique()`. Funcția verifică dacă un set de noduri din array-ul `store` formează un clique (subgraf complet) sau nu. Funcția primește ca parametru `b` ce reprezintă numărul de noduri din array-ul `store`.

`bool is-clique(int b) =` $\left\{ \begin{array}{l} \text{false, dacă există în matricea graph o valoare 0} \\ \text{true, altfel} \end{array} \right.$

Transformarea :

Existim din fișierul de intrare linie cu linie

- citim k - dimensiunea clipei căutate
- citim N - numărul de noduri din graf
- citim M - numărul de muchii din graf

Creăm o matrice `edges` de dimensiune $M \times 2$ - M linii și 2 coloane

Existim în ea nodurile din fișierul de intrare, fiecare linie a matricii constituind o muchie între nodurile `edge[i][0]` și `edge[i][1]`

După ce s-a terminat citirea putem închide fișierul de intrare.

Dacă dimensiunea clipei căutate nu este 0 ($k \neq 0$) construim :

- 1) O matrice pătratică `graph` de dimensiune $N \times N$ cu valori binare astfel încât la pozițiile `[edges[i][0]][edges[i][1]]` și `[edges[i][1]][edges[i][0]]` se află valoarea 1, 0 în rest.
- 2) Un vector `d` ce are ca indici nodurile grafului, aflate în matricea `edges` (1, 2, ..., N). În acest vector conținem numărul

de muchii al fiecărui nod.

Construcțiile se opresc când i -ul ajunge la valoarea $size - 1$.

Variabila $size$ reține valoarea dată de expresia $sizeof(edges) / sizeof(edges[0])$ ce reprezintă numărul de elemente al matricei $edges$.

Definim o variabilă booleană $gata$ inițializată cu 0.

Apelăm funcția $findClique()$ prin apelul $findClique(0, 1, k)$

0, 1 reprezintă valorile inițiale ale indicilor de căutare

Funcția ~~void~~ $findClique(int i, int l, int s)$ caută primul clique de dimensiune s și dacă îl găsește variabila $gata = 1$.

Se observă că dimensiunea cliii s determină ca numărul minim de muchii ale unui nod să fie $s - 1$.

Astfel parcurgând vectorul d și ținând cont de observația anterioară, construim un vector $store$ unde adăugăm doar nodurile care satisfac condiția: $store[l] = j$. Verificăm dacă nodurile din $store$ formează o clică și dacă nu s-a atins dimensiunea cliii completăm în continuare vectorul prin apelarea recursivă a funcției $findClique()$.

Când se ajunge la dimensiunea cliii se construiește funcția polinomială satisfiabilă corespunzător cliii găsite cu funcția $print\_sat()$.

Dacă $gata$ rămâne 0 înseamnă că nu s-a găsit nicio clică și se construiește o funcție polinomială nesatisfiabilă.

Complexitatea algoritmului este $O(n^2 \cdot k)$ ce denotă un timp polinomial de rulare.

Task 3

În cadrul testelor întâlnim 3 tipuri de teste:

Prima categorie conține un k destul de mare în comparație cu N . Numărul de muchii este relativ mic raportat la ideea de clique care reprezintă un subgraf complet al grafului inițial. Numărul total de muchii este $\frac{(n-1)n}{2}$.

A doua categorie conține un k foarte mic în comparație cu numărul de noduri și muchii. Odată cu determinarea unui clique în acest caz se poate deduce (sau aștepta) un timp de rulare mai mare.

A treia categorie conține un k destul de mare în comparație cu numărul de noduri și muchii. Deoarece k -ul este mai apropiat ca valoare de N , determinarea unui clique de dimensiune apropiată grafului este așteptată. Acest aspect implică și faptul că numărul de muchii al grafului respectiv al cliii este apropiat.

Timpi de rulare

Categ.	BKT	RDT	BKT/RDT
1	0.0111	0.4351	39.545
2	0.0211	0.7781	37.047
3	0.0301	1.2001	40.000

În categoria 2, raportul este cel mai mare datorită k -ului mic. Pentru un k mare în raport cu N , eficiența SAT crește și BKT scade.